

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ivanky Havlíkové a soudců JUDr. Naděždy Řehákové a Mgr. Martina Kříže v právní věci žalobce: **EXCEL MIX CZ, s.r.o.**, se sídlem Velim, Palackého 664, IČ: 276 07 020, zast. JUDr. Miroslavem Kupkou, patentovým zástupcem se sídlem Rakovník, Levého 1532, proti žalovanému: **Úřad průmyslového vlastnictví**, se sídlem Praha 6, Antonína Čermáka 2a, za účasti osoby zúčastněné na řízení: **Ing. L. V.**, v řízení o žalobách proti rozhodnutím předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 21.4.2010,

1. sp.zn.: O-454576, č.j.: O-454576/E26449/2009/ÚPV,
2. sp.zn.: O-454577, č.j.: O-454577/E26448/2009/ÚPV,
3. sp.zn.: O-454578, č.j.: O-454578/E26451/2009/ÚPV,

t a k t o :

- I. Věci vedené u Městského soudu v Praze pod sp.zn.: 9 A 133/2010, sp.zn: 9 A 134/2010 a sp.zn.: 9 A 135/2010 se spojují ke společnému projednání a rozhodnutí. Věc bude nadále vedena pod sp. zn.: 9 A 133/2010.
- II. Žaloby se zamítají.
- III. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- IV. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se podanými žalobami domáhal přezkoumání v záhlaví uvedených rozhodnutí, kterým předseda Úřadu průmyslového vlastnictví (dále jen „žalovaný“) zamítl rozklady žalobce a potvrdil rozhodnutí Úřadu průmyslového vlastnictví (dále jen „Úřad“) ze dne 22.6.2009:

1. o zamítnutí návrhu na prohlášení slovní ochranné známky č. 297745 ve znění „TS FLEX“, jejímž vlastníkem je Ing. L. V. (dále jen „osoba zúčastněná na řízení“), za neplatnou.
2. o zamítnutí návrhu na prohlášení slovní ochranné známky č. 297746 ve znění „TS STANDARD“, jejímž vlastníkem je osoba zúčastněná na řízení, za neplatnou.
3. o zamítnutí návrhu na prohlášení slovní ochranné známky č. 298719 ve znění „TS POROMALTA“ za neplatnou, jejímž vlastníkem je osoba zúčastněná na řízení.

Soud prvním výrokem spojil podané žaloby ke společnému projednání, neboť tyto spolu skutkově a právně souvisejí.

Žalobce v podaných žalobách předně tvrdil, že žalovaný vydal napadená rozhodnutí na základě nesprávného skutkového zjištění, vadného právního posouzení a v rozporu s konstantní správní a soudní judikaturou a se základními zásadami správního řízení. Uvedl, že v základních zásadách činnosti správních orgánů, konkrétně v ust. § 2 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“), je správním orgánům uloženo dbát na to, aby přijaté řešení bylo v souladu s veřejným zájmem a aby odpovídalo okolnostem daného případu, jakož i na to, aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly. Namítal, že těmto zásadám se napadená rozhodnutí přičítá. Dle žalobce jsou napadená rozhodnutí skutkově i právně vadná, neboť jsou založena na nesprávném vyhodnocení reálného skutkového stavu a z něho plynoucí právní závěry odporují smyslu zákona a konstantní správní a soudní judikatuře, jakož i zásadě předvídatelnosti správního rozhodnutí. Výrok rozhodnutí je postaven na zjevně nedůsledném hodnocení důkazů, irrelevantních zjištěních a nepřijatelných spekulacích. Žalovaný dospěl k závěru, že žalobce jasně prokázal aktivní užívání namítaného nezapsaného označení v obchodním styku v České republice pro relevantní výrobky v takovém rozsahu před prioritou napadené známky, že bylo nutné konstatovat překonání místního dosahu. Stejně tak bylo v řízení prokázáno, že osoba zúčastněná na řízení nemohla nevědět, že namítané nezapsané označení bylo před podáním přihlášky užíváno žalobcem. Přesto žalobcovo prokázané právo držitele nezapsaného označení, jakož i fakt o podání přihlášky mala fide žalovaný odmítl uznat.

Poukázal na to, že žalovaný dospěl v napadených rozhodnutích k závěru, že:

- osobou zúčastněnou na řízení předložená kopie „Smlouvy o podmínkách předání označení a výrobních receptur suchých maltových směsí“ ze dne 4.10.2006 (dále jen „smlouva“) je jediným doloženým právním titulem užívání v té době ještě nezapsaného označení v České republice,
- podepsáním této smlouvy žalobce přistoupil na tuto tezi a nadále odvozoval právo užít předmětné označení na svých výrobcích z práv osoby zúčastněné na řízení k jeho tehdy nezapsanému označení.
- je tedy patrné, že zápisem napadené ochranné známky pro poskytovatele práv nebyla porušena práva žalobce a přihláška byla podána v dobré víře.

Tvrdil, že takové závěry jsou z hlediska skutkového i právního zjevně vadné. Osobou zúčastněnou na řízení předložená smlouva nemá z pohledu známkového práva účinky, jaké jí přiznal žalovaný. Žalobce v rozkladu uvedl řadu důvodů, proč touto smlouvou odmítá být vázán a vznesl i důvodnou pochybnost o věrohodnosti a vypovídacích schopnostech tohoto „jediného důkazu“. Žalovaný celou věc „odbyl“ jedním odstavcem se zcela obecnými prohlášeními. Přitom jsou rozpory zjevné. Smlouva byla údajně uzavřena dne 4.10.2006, tedy v den, kdy žalobce vznikl zápisem do obchodního rejstříku. O zápisu do obchodního rejstříku vydává rejstříkový soud usnesení, které je datováno dnem vzniku. Toto usnesení se následně doručuje společností poštovní přepravou, takže je vyloučeno, že by bylo 4.10.2006 doručeno.

Doručené usnesení není v právní moci, této nabývá patnáctým dnem následujícím po doručení. Až poté, co usnesení nabude právní moci, lze získat výpis z obchodního rejstříku včetně jeho elektronické podoby na internetu. A jen z doručeného usnesení, respektive výpisu lze zjistit identifikační číslo společnosti (IČO), které přiděluje rejstříkový soud. Na osobou zúčastněné předložené smlouvě je však IČO uvedeno, ač byla údajně podepsána 4.10.2006, kdy je odpůrce ještě nemohl znát. Pochybnosti dále prohlubuje fakt, že u kopie této smlouvy je připojeno nečitelné razítko s ručními vpisky, zřejmě osvědčující shodu kopie s originálem; ovšem položka deníku je 158/2001 a datum 2.12.2001, tedy o pět roků dříve, než údajně vznikl originál. Je rovněž velmi neobvyklé, aby byla smlouva na straně obou účastníků podepsána totožnou osobou, a to tím spíše, je-li tato smlouva koncipována tak, aby jednomu z těchto účastníků přinesla prospěch na úkor účastníka druhého. V běžné praxi se pro tyto účely užívají daleko transparentnější postupy. Pokud by tak žalovaný ctil základní principy správního řízení, musel by odmítnout vyvozovat z takového „důkazu“ jakékoli závěry. Namísto toho žalovaný výrok rozhodnutí na tomto „důkazu“ postavil.

Namítal, že prokázal splnění všech zákonem stanovených podmínek pro přiznání práva držitele nezapsaného označení ve smyslu ust. § 7 odst. 1 písm. g) zákona č. 441/2003 Sb., o ochranných známkách a o změně zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 441/2003 Sb.“). V řízení pak nebylo prokázáno, že by s účinky pro teritorium České republiky svědčilo toto právo i jinému subjektu. Osobě zúčastněné na řízení toto právo nevzniklo, neboť nikdy v této souvislosti nejednala svým jménem, nýbrž vždy šlo o jednání buď jménem, respektive za peníze žalobce. Užívání nezapsaného označení osobou zúčastněnou na řízení tedy nejen nepřesáhlo místní dosah, ale nemohlo splnit ani podmínku užívání v obchodním styku, obligatorní pro přiznání práva držitele nezapsaného označení.

Uzavřel, že je jediným prokázaným držitelem nezapsaného označení ve smyslu ust. § 7 odst. 1 písm. g) zákona č. 441/2003 Sb. Přesto mu žalovaný toto právo odepřel a to proto, že větší váhu přiznal nevěrohodné smlouvě signované na obou stranách osobou zúčastněnou na řízení. Stejně tak žalobce prokázal i skutečnost, že osoba zúčastněná na řízení zjevně podala přihlášku mala fide, přičemž nebyla prokázána a ani neexistuje právně relevantní skutečnost, která by jednání osoby zúčastněné na řízení ospravedlnila. Rovněž tato skutečnost nebyla žalovaným ze stejných důvodů akceptována. V podrobnostech žalobce odkázal na všechna podání a důkazy, jež jsou v projednávané věci součástí spisu.

Z výše uvedených skutečností je dle žalobce zřejmé, že napadená rozhodnutí spočívají na nesprávném právním a skutkovém posouzení věci, odporují základním zásadám správního řízení, zejména zásadě předvídatelnosti správního rozhodnutí, přičemž trpí i vadou spočívající v absenci přesvědčivého a logického odůvodnění odklonu od konstantní judikatury a jsou tudíž nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů.

V napadených rozhodnutí žalovaný nejprve shrnul dosavadní průběh správních řízení. Následně obecně konstatoval, že v případě návrhu na prohlášení napadené ochranné známky za neplatnou dle ust. § 32 odst. 3 v souvislosti s ust. § 7 zákona č. 441/2003 Sb. je navrhovatel povinen prokázat, že je nositelem dřívějších práv, která mohou být později zaregistrovanou napadenou ochrannou známkou dotčena. V daném případě s ohledem na ust. § 7 odst. 1 písm. g) zákona č. 441/2003 Sb. tedy žalobce musel předložit důkazy svědčící o kumulativním splnění následujících podmínek. Jednak bylo třeba prokázat, že je uživatelem shodného nebo podobného nezapsaného nebo jiného označení, dále že toto označení je užíváno v obchodním styku pro shodné nebo podobné výrobky nebo služby v rozsahu přesahujícím místní dosah, a konečně bylo třeba prokázat, že právo k takto kvalifikovanému označení navrhovateli vzniklo před datem podání přihlášky napadené ochranné známky. Otázkou podobnosti napadené

ochranné známky a namítaného nezapsaného označení a podobnosti předmětných výrobků se zabýval správní orgán I. stupně, přičemž dospěl k závěru, že označení jsou shodná, a výrobky, pro něž je napadená ochranná známka zapsána, jsou částečně podobné s výrobky, pro které je podle tvrzení žalobce užíváno nezapsané označení. Žalobcem podaný rozklad nesměruje proti těmto závěrům správního orgánu I. stupně, proto se žalovaný v souladu s ust. § 89 odst. 2 správního řádu nezabýval přezkoumáním těchto částí prostupňového rozhodnutí a odkázal v plném rozsahu na odůvodnění prvostupňového rozhodnutí.

Co se týče užívání nezapsaného označení konstatoval žalovaný, že k úspěšnému uplatnění návrhu na prohlášení ochranné známky za neplatnou na základě ust. § 7 odst. 1 písm. g) zákona č. 441/2003 Sb. je nutné prokázat nejen prosté užívání, ale užívání určité intenzity a kvality, neboť prohlášení ochranné známky za neplatnou představuje zásah do právní jistoty vlastníka ochranné známky i třetích osob spoléhajících se na informace obsažené v rejstříku ochranných známek. V případě, že je navrhovatel úspěšný, co do průkazu užívání svého označení v obchodním styku ve smyslu ust. § 7 odst. 1 písm. g) zákona č. 441/2003 Sb., je toto označení, i když nebylo zapsáno do rejstříku ochranných známek, uznáno za natolik zavedené v povědomí spotřebitelské veřejnosti v souvislosti s osobou a produkty namítajícího, že je postaveno do určité míry a v určitých ohledech na roven označení formálně registrovanému. Vychází se tedy z předpokladu, že takové nezapsané označení má za cíl odlišit v očích spotřebitele výrobky či služby téhož druhu pocházející od různých výrobců či poskytovatelů. Stejně tak se zkoumá, zda by navrhovatel nemohl být v důsledku záměny jeho označení s mladší ochrannou známkou jiného subjektu zkrácen na svých právech tím, že by spotřebitel nesprávně považoval produkci obou konkurenčních subjektů za výrobek či službu pocházející z jednoho zdroje. Intenzita a kvalita užívání namítaného nezapsaného označení musí být tedy taková, že vede ke vzniku práva, které je schopné zneplatnit zapsanou ochrannou známkou.

Z předložených dokladů žalovaný dovodil, že žalobce užíval namítaná nezapsaná označení, ve větším než místním dosahu pro výrobky, jež jsou shodné s výrobky chráněnými napadenými ochrannými známkami, neboť z předložených faktur (doklad č. 1) vyplývá, že namítaná nezapsaná označení užíval při své podnikatelské činnosti soustavně od roku 2006, přičemž uzavřené obchody se teritoriálně vztahují na celé území České republiky. Jak bylo ale zjištěno z dokladu č. 8, žalobce před zahájením své podnikatelské činnosti uzavřel s osobou zúčastněnou na řízení smlouvu, v níž se žalobce zavázal, že bez písemného souhlasu osoby zúčastněné na řízení nevyrobí, nenakoupí ani neuvede na trh produkty s označením „TS FLEX“, respektive „TS STANDARD“ a „TS POROMALTA“. Konstatoval, že soukromé právo je založeno na zásadě, že každý může činit, co není zákonem zakázáno. Smluvní závazkové právo dále spočívá na několika obecných zásadách, mezi něž patří zásada smluvní svobody stran jako projev autonomie jejich vůle. Smluvní strany se tak mohou rozhodnout, zda vůbec smlouvu uzavřou, mohou si vybrat spolukontrahenta, smluvní typ, určit obsah uzavírané smlouvy i formu, neodporuje-li to obsahu a účelu zákona. Smluvní strany tak mezi sebou mohou uzavřít i smlouvu, která není jako zvláštní typ upravena zákonem, jak uvedeno i v ust. § 51 zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník. Tento stav umožňuje stranám brát v úvahu konkrétní zájmy a zvláštní požadavky a přizpůsobit smluvní závazky konkrétní situaci. Sjednaná práva a povinnosti pak mají přednost před dispozitivními ustanoveními zákona. Bylo tak zcela na svobodné vůli žalobce a osoby zúčastněné na řízení, jak své vztahy smluvně upraví. Žalobce se v předmětné smlouvě zavázal užívat nezapsané označení a jím označené výrobky pouze se souhlasem osoby zúčastněné na řízení, který do vztahu vstupoval jako držitel nezapsaného označení. Podepsáním smlouvy žalobce přistoupil na tuto tezi a nadále odvozoval právo užit předmětné označení na svých výrobcích z práv osoby zúčastněné na řízení k jeho tehdy nezapsanému označení. S ohledem na výše zmíněnou smluvní svobodu není třeba předmětnou smlouvu vymezit, co do konkrétního smluvního typu definovaného

zákonem, nýbrž je třeba vycházet z obsahu a účelu, jaký sleduje, a šetřit práva a povinnosti smluvních stran nabytá smlouvou v té míře, v jaké neodporují zákonu.

Pokud jde o žalobcovy pochyby o autentičnosti předmětné smlouvy s ohledem na den jejího uzavření, žalovaný zjistil, že společnost žalobce vznikla dne 4.10.2006 a téhož dne byla uvedena smlouva uzavřena. Bylo tak zcela v kompetenci jednatele žalobce tuto smlouvu uzavřít a uvedené jednání nemůže způsobit její neplatnost. Ostatně společnost může vstupovat do závazků ještě před svým vznikem, byť tyto úkony posléze podléhají dodatečnému schválení. Osoba zúčastněná na řízení užívala předmětné nezapsané označení již před uzavřením smlouvy s žalobcem (doklad č.4, 5, a 6). Z toho důvodu nelze dle žalovaného užívání nezapsaného označení žalobcem přičítat k tíži osoby zúčastněné na řízení.

Ke kupní smlouvě (doklad č. 3), jejíž kopii žalobce předložil spolu s návrhem na prohlášení napadené ochranné známky za neplatnou, žalovaný uvedl, že tato se týkala výhradně koupě jmenovitě určených výrobků a jejím obsahem nebyla úprava práv z průmyslového vlastnictví. Ostatně její existence nevylučuje, že osoba zúčastněná na řízení svá práva k nezapsanému označení neupravila s prodávajícím obdobně jako v případě vztahů s žalobcem.

Na základě shora uvedeného žalovaný dospěl k závěru, že návrh na prohlášení napadené ochranné známky podaný ve spojení s ust. §7 odst. 1 písm. g) zákona č. 441/2003 Sb. je neopodstatněný, neboť zápisu přihlášky napadené ochranné známky nemůže bránit uživatel nezapsaného označení, který svá práva k namítanému označení odvozuje od práv přihlašovatele.

Dále se žalovaný zabýval přezkoumáním prvostupňového rozhodnutí v části, týkající se návrhu na prohlášení napadené ochranné známky za neplatnou podaného ve spojení s ust. § 7 odst. 1 písm. k) zákona č. 441/2003 Sb. Žalovaný k otázce dobré víry vlastníka ochranné známky obecně uvedl, že v případě podání návrhu na prohlášení ochranné známky za neplatnou z důvodu nedobré víry vlastníka při podání přihlášky napadené ochranné známky musí návrhovatel doložit, že napadené označení nebylo přihlášeno v dobré víře, a dále jakým způsobem je v důsledku toho dotčen ve svých právech. U předmětné skutkové podstaty si byl žalovaný vědom, že pohnutka nedobré víry se těžko prokazuje. Absenci dobré víry lze ve stručnosti charakterizovat jako nepoctivý úmysl na straně vlastníka, který jedná určitým způsobem, přestože si je vědom bezprávnosti svého jednání nebo by si ho s ohledem na okolnosti měl být vědom. Pro účely posouzení dobré víry ve známkovém právu se zejména bere v úvahu, zda osoba, která podala přihlášku ochranné známky, věděla o právu jiné osoby na stejné nebo podobné označení nebo nemohla být logicky neznalá takového práva v době podání přihlášky, a zda by použití takového označení bylo v rozporu s dobrými mravy nebo by neoprávněně poškodilo zvláštní charakter nebo pověst označení, které je předmětem jiného práva. K tomu žalovaný poukázal na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 30.4.2008, sp.zn.: 1 As 3/2008.

Podle žalobce byla napadená ochranná známka podána ve zlé víře z toho důvodu, že osoba zúčastněná na řízení podala její přihlášku krátce poté, co zanikla její funkce jednatele žalobce. Musel tedy vědět o tom, že žalobce užívá od roku 2006 namítané označení téhož znění, které se pro něj stalo příznačným, a svědčí mu k němu práva držitele nezapsaného označení. K tomu žalovaný uvedl, že na základě předložených dokladů sice není pochyb o tom, že osoba zúčastněná na řízení v době podání její přihlášky věděla o užívání nezapsaného označení ze strany žalobce. Tato skutečnost však pro konstatování zlé víry není rozhodná. Více jak rok před podáním přihlášky napadené ochranné známky totiž žalobce a osoba zúčastněná na řízení uzavřeli smlouvu s důsledky, o nichž bylo již pojednáno v části rozhodnutí týkající se návrhu podaného ve spojení s ust. § 7 odst. 1 písm. g) zákona č. 441/2003 Sb. Dne 1.8.2008 osoba zúčastněná na řízení odebrala žalobci souhlas s komerčním využíváním předmětného označení (doklad č. 9). Zmíněnou smlouvou vzaly obě smluvní

strany na vědomí, že původcem a držitelem nezapsaného označení je osoba zúčastněná na řízení. V jeho jednání spočívajícím v podání přihlášky napadené ochranné známky tak nelze spatřovat nedobrou víru. Osoba zúčastněná na řízení se důvodně považovala za držitele nezapsaného označení a podáním přihlášky napadené ochranné známky usilovala o zvýšení ochrany označení, jimž disponovala.

Uzavřel, že smluvní vztahy mezi žalobcem a osobou zúčastněnou na řízení ospravedlňují podání přihlášky napadené ochranné známky osobou zúčastněnou na řízení, a tudíž návrh na prohlášení ochranné známky za neplatnou byl neopodstatněný.

Nad shora uvedené skutečnosti žalovaný v rozhodnutí, týkající se slovní ochranné známky „TS POROMALTA“ doplnil, že smlouva předložená osobou zúčastněnou na řízení je inominační smlouvou. Tato pak obsahuje všechny náležitosti předepsané zákonem pro platně učiněný právní úkon, neboť obsahuje identifikaci účastníků, předmět smluvního vztahu i zřejmý projev vůle, který účastníci stvrdili svým podpisem. Žalovaný z výpisu z obchodního rejstříku pro osobu žalobce zjistil, že v době podpisu této smlouvy byla osoba zúčastněná na řízení jednatelem žalobce, a tedy statutárním orgánem oprávněným k uzavření takové smlouvy. Žalovaný za věrohodné považoval i odůvodnění osoby zúčastněné na řízení, proč mohl již v též den, kdy byl proveden zápis do obchodního rejstříku, znát identifikační číslo organizace, tj. že se osobně dostavil na rejstříkový soud a vzdal se odvolání proti usnesení o zápisu obchodní společnosti do obchodního rejstříku. Z hlediska formálně právního tak dle žalovaného nelze pochybovat o platnosti uvedené smlouvy, ani o její věrohodnosti či vypovídací hodnotě z důvodu, že ji podepsala za obě strany osoba zúčastněná na řízení. Na straně předávajícího totiž vystupovala jako fyzická osoba, na straně přebírajícího jako statutární orgán - jednatel - zapsaný v obchodním rejstříku. Pokud jde o obsah smlouvy právo k označení „TS POROMALTA“ přiznávala osobě zúčastněné na řízení. Až dne 10.1.2007, tedy poté, co vstoupily v platnost podmínky smlouvy, byla mezi žalobcem a společností EXCEL MIX stavební materiál s.r.o., Sokolovce, Slovenská republika, uzavřena kupní smlouva o dodávce výrobku (bod 2). V době uzavření této kupní smlouvy tedy již pro žalobce platila ustanovení dříve uzavřené smlouvy, potvrzující právo osoby zúčastněné na řízení k označení „TS POROMALTA“. Jak je dále patrné z e-mailové korespondence a z dalších dokumentů, zejména pod body 9 až 18, osoba zúčastněná na řízení předmětné označení užívala ještě před uzavřením smlouvy. V korespondenci pod bodem 12 osoba zúčastněná na řízení vysvětluje, jak vznikl název KC THERM a proč doporučuje změnit jej na EXCEL THERM. Lze se tedy domnívat, že je pravdivé její tvrzení, že osoba zúčastněná na řízení vybírala názvy pro jím vyvíjené maltové směsi. K vytvoření označení řady TS došlo nejspíš použitím prvních písmen výrobku označeného THIN-SET. Tuto skutečnost žalobce ani nevyvrátil, ani nepředložil důkazy o opaku. Připomenul, že v předmětném řízení je důkazní povinnost na žalobci. Není tedy důvod snižovat vypovídací hodnotu dokumentů poukazem na jejich interní povahu.

K námitce žalobce, že užívání označení osobou zúčastněnou na řízení neprobíhalo v rozsahu přesahujícím místní dosah, žalovaný uvedl, že tato podmínka intenzity užívání není zákonem stanovena pro přihlašovatele nebo vlastníka ochranné známky, nýbrž pro osobu, která hodlá zabránit zápisu ochranné známky nebo jej zneplatnit. Uzavřel, že žalobci nelze přiznat status uživatele nezapsaného označení „TS POROMALTA“, neboť mu k němu nenáleží právo původní, nýbrž odvozené ze smlouvy uzavřené s osobou zúčastněnou na řízení.

V písemných vyjádření k podaným žalobám žalovaný navrhl, aby soud žaloby zamítl. Žalovaný nesouhlasil s tvrzením žalobce, že napadená rozhodnutí jsou skutkově i právně vadná, neboť jsou založena na nesprávném vyhodnocení reálného skutkového stavu a z něho

plynoucí právní závěry odporují smyslu zákona a konstantní správní a soudní judikatuře, jakož i zásadě předvídatelnosti správního rozhodnutí a že výrok rozhodnutí je postaven na zjevně nedůsledném hodnocení důkazů, irelevantních zjištěních a nepřijatelných spekulacích. Uvedl, že žalobce nesdělil žádný konkrétní argument na podporu svých tvrzení, nevysvětluje, v jakých aspektech nebyl skutkový stav správně vyhodnocen, v čem odporují závěry žalovaného uvedené v rozhodnutí právním předpisům, základním zásadám správního řízení a které relevantní judikatuře rozhodnutí žalovaného odporuje. Žalovaný provedl a posoudil všechny účastníky předložené důkazy, k tomu odkázal na argumentaci uvedenou v odůvodnění svého rozhodnutí.

K námitce žalobce, že osobou zúčastněnou na řízení předložená kopie smlouvy je doloženým právním titulem užívání v té době ještě nezapsaného označení a že podepsáním této smlouvy vzniklo jeho právo užít předmětné označení na svých výrobcích odvozeně z práv osoby zúčastněné na řízení k jeho tehdy nezapsanému označení, uvedl, že je na žalovaném, aby posoudil splnění zákonných podmínek pro podání návrhu na neplatnost ochranné známky na základě skutkových zjištění učiněných v průběhu řízení komplexně, ze všech v tom kterém případě rozhodných hledisek. Žalobce, na kterém leží důkazní břemeno, neprokázal, že namítané označení je spojeno s jeho osobou a nedoložil žádnými relevantními doklady, že mu náleží původní, neodvozené právo k nezapsanému označení, neprokázal tedy, že je uživatelem ve smyslu § 7 odst. 1 písm. g) zákona č. 441/2003 Sb. Žalovaný trval na tom, že žalobci na základě smlouvy vzniklo odvozené uživatelské právo a později uzavřená kupní smlouva na tom nic nezměnila. Toto odvozené uživatelské právo nedává žalobci právo zakázat užívání napadené ochranné známky. Posouzení dokladů bylo provedeno pečlivě, úvaha žalovaného neodporuje zásadám logického myšlení je v mezích zákona a není v rozporu s praxí žalovaného.

Za nepravdivé tvrzení označil žalovaný tvrzení žalobce, že předmětná smlouva nemá a z pohledu známkového práva účinky, jaké jí přiznal žalovaný. Uvedl, že se věnoval posouzení předmětné smlouvy v odůvodnění rozhodnutí. Žalovaný posoudil návrh na prohlášení ochranné známky za neplatnou ze všech hledisek, s přihlédnutím ke všem důležitým faktorům a okolnostem. Všechny rozhodné skutečnosti vzal žalovaný při posouzení v úvahu. Posoudil všechny předložené doklady. Žalobce neprokázal základní podmínku pro podání návrhu na neplatnost podle § 7 odst. 1 písm. g) zákona č. 441/2003 Sb., a to že je skutečně původním uživatelem nezapsaného označení, tedy osobou oprávněnou k podání návrhu na neplatnost z důvodů podle § 7 odst. 1 písm. g) zákona č. 441/2003 Sb. Žalovaný neporušil ustanovení zákona ani správního řádu.

K námitce, že osoba zúčastněná na řízení zjevně podala přihlášku mala fide, přičemž nebyla prokázána a pojmově v tomto případě ani neexistuje právně relevantní skutečnost, která by jednání osoby zúčastněné na řízení ospravedlnila ve smyslu právní úpravy, žalovaný uvedl, že podrobně odůvodnil své rozhodnutí ohledně žalobcem uplatněného důvodu podle § 7 odst. 1 písm. k) zákona č. 441/2003 Sb. a dospěl k závěru, že tento důvod pro prohlášení ochranné známky za neplatnou není dán. V souladu s presumcí dobré víry na straně osoby zúčastněné na řízení a v souladu s § 34 odst. 1 zákona č. 441/2003 Sb. leží důkazní břemeno na žalobci. Žalovaný posoudil veškeré předložené důkazy a přihlédl i ke všem ostatním relevantním okolnostem případu, které by mohly zlou víru vyvrátit nebo naopak potvrdit. Žalovaný plně odkázal na argumentaci uvedenou v napadeném rozhodnutí.

S ohledem na výše uvedené měl žalovaný za to, že při svém rozhodování postupoval logicky, v souladu s právními předpisy a napadené rozhodnutí řádně odůvodnil.

Osoba zúčastněná na řízení setrvala na svém stanovisku, zastávaném v průběhu správního řízení, a to že označení TS FLEX, TS STANDARD a TS POROMALTA nenabýlo před datem zápisu ochranné známky v obchodním styku rozlišovací schopnost ve prospěch

žalobce. S ohledem na výše uvedené osoba zúčastněná na řízení navrhl, aby soud žalobu zamítl.

Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadená rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“). Po provedeném řízení dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.

Při posouzení věci soud vyšel z následující právní úpravy:

Podle ust. § 32 odst. 3 zákona č. 441/2003 Sb. Úřad prohlásí ochrannou známku za neplatnou rovněž v řízení zahájeném na návrh osoby uvedené v § 7 a z důvodů v tomto ustanovení uvedených.

Podle ust. § 34 odst. 1 zákona č. 441/2003 Sb. návrh na zrušení ochranné známky nebo prohlášení ochranné známky za neplatnou se podává písemně a musí být odůvodněn a doložen důkazy. Považuje se za podaný až po zaplacení správního poplatku podle zvláštního právního předpisu.

Podle ust. § 7 odst. 1 písm. g) zákona č. 441/2003 Sb. přihlašované označení se nezapiše do rejstříku na základě námitek proti zápisu ochranné známky do rejstříku podaných u Úřadu (dále jen "námítky") uživatelem nezapsaného označení nebo jiného označení užívaného v obchodním styku pro shodné nebo podobné výrobky nebo služby, které je shodné s přihlašovaným označením nebo je mu podobné, pokud označení nemá místní dosah a právo k tomuto označení vzniklo před dnem podání přihlášky.

Podle ust. § 7 odst. 1 písm. k) zákona č. 441/2003 Sb. přihlašované označení se nezapiše do rejstříku na základě námitek proti zápisu ochranné známky do rejstříku podaných u Úřadu (dále jen "námítky") tím, kdo je dotčen ve svých právech přihláškou, která nebyla podána v dobré víře.

Soud posoudil námítky žalobce takto:

Tvrzení žalobce, že žalovaný vydal napadená rozhodnutí na základě nesprávného skutkového zjištění, vadného právního posouzení a v rozporu s konstantní správní a soudní judikaturou a se základními zásadami správního řízení, neshledal soud oprávněné. Předně žalobce v podané žalobě neoznačil skutkové zjištění správních orgánů, které je dle žalobce nesprávné. Neuvedl na základě jakých skutečností a důvodů považuje právní posouzení žalovaného za vadné. Rovněž nesdělil, s jakým konkrétním správním a soudním rozhodnutím jsou napadená rozhodnutí v rozporu, případně v čem spatřuje rozpor napadených rozhodnutí se základními zásadami správního řízení. Pouhý obecný odkaz žalobce na zásadu předvídatelnosti správního rozhodnutí zakotvenou v ust. § 2 odst. 4 správního řádu je naprosto nedostatečný. Za této situace soud posuzoval tvrzení žalobce toliko obecně tak, jak jej žalobce v podané žalobě uplatnil. Je totiž výhradně na žalobci, jakým způsobem vznesl své námítky vůči napadenému rozhodnutí. Správní soud není oprávněn a ani povinen námítky žalobce dovozovat, či na ně usuzovat. Žalobcem vytkané nedostatky napadených rozhodnutí soud neshledal. V projednávaném případě žalobce podal podle ust. § 32 odst. 3 zákona č. 441/2003 Sb. návrh na prohlášení slovních ochranných známek č. 297745, č. 297746 a č. 298719 postupně ve znění „TS FLEX“, „TS STANDARD“ a „TS POROMALTA“ za

neplatné z důvodu uvedeného v ust. § 7 odst. 1 písm. g) a k) tohoto zákona. Náležitosti uvedeného návrhu, včetně řízení o tomto návrhu jsou upraveny v zákoně č. 441/2003 Sb. a ve správním řádu, jenž se použije podpůrně (ust. § 45 odst. 1 zákoně č. 441/2003 Sb.). Ve smyslu ust. § 34 odst. 1 zákona č. 441/2003 Sb. navrhovatele tíží břemeno tvrzení a břemeno důkazní ohledně podaného návrhu. V projednávaném případě tak bylo výlučně na žalobci, aby uvedl a zároveň doložil, na základě jakých skutečností a důkazů považuje napadené ochranné známky ve smyslu ust. § 7 odst. 1 písm. g) a k) zákona č. 441/2003 Sb. za neplatné. Z obsahu žalovaným předloženého spisového materiálu vyplývá, že žalobce k prokázání svých tvrzení doložil toliko kopii výpisu z obchodního rejstříku pro žalobce, ze které vyplývá, že osoba zúčastněná na řízení byla jednatelem žalobce s právem jednat samostatně v období od 4.10.2006 do 13.6.2007. Dále žalobce doložil kopii kupní smlouvy uzavřené mezi žalobcem a společností EXCEL MIX stavební materiály, s.r.o., Slovenská republiky, jejímž předmětem jsou dodávky lepicích a sěrkových malt a faktury vystavené žalobcem na zboží označené namítaným označením. Z obsahu rozhodnutí správního orgánu I. stupně a rovněž žalovaného vyplývá, že na základě žalobcem předložených důkazů dospěly správní orgány k závěru, že žalobce prokázal podle ust. § 7 odst. 1 písm. g) zákona č. 441/2003 Sb. splnění podmínky shodnosti napadené ochranné známky a namítaného nezapsaného označení, podobnosti výrobků a překonání místního dosahu. Zároveň však správní orgány zjistily na základě dokladů předložených osobou zúčastněnou na řízení, že žalobce předmětná označení užíval na základě smlouvy. Žalobci tak nenáleželo právo původní, ale odvozené od smlouvy uzavřené mezi žalobce a osobou zúčastněnou na řízení. Z uvedeného důvodu žalobce nemohl být dotčen na svých právech zápisem napadených ochranných známek. Návrh žalobce na prohlášení ochranné známky podaný podle ust. § 32 odst. 3 zákona č. 441/2003 Sb. ve spojení s ust. § 7 odst. 1 písm. g) tohoto zákona tak neshledaly správní orgány důvodným. Ze stejného důvodu nebyl shledán oprávněným rovněž návrh žalobce podaný podle ust. podle ust. § 32 odst. 3 zákona č. 441/2003 Sb. ve spojení s ust. § 7 odst. 1 písm. k) tohoto zákona. Dle náhledu soudu se správní orgány pečlivě a důsledně zabývaly všemi důkazy předloženými účastníky řízení. Z předložených důkazů správní orgány vyvodily odpovídající skutková zjištění, která náležitým způsobem právně zhodnotily. S hodnocením důkazů předložených účastníky řízení se soud ztotožňuje. S ohledem na výše uvedené neshledal soud tvrzení žalobce oprávněná.

Nedůvodné soud shledal námitky žalobce směřující vůči smlouvě. Konkrétně, že ve smlouvě, která byla uzavřena v den vzniku žalobce dne 4.10.2006, je uvedeno identifikační číslo (dále jen „IČ“), které nemohlo být ještě známo, dále uvedení nečitelného razítka s ručními vpisky, podle kterých položka deníku činila 158/2001 a datum 2.12.2001, a konečně skutečnost, že předmětná smlouva je na obou stranách podepsána osobou zúčastněnou na řízení.

K uvedené námitce z obsahu předmětné smlouvy vyplynulo, že byla uzavřena dne 4.10.2006 mezi žalobcem, který jednal prostřednictvím osoby zúčastněné na řízení, a osobou zúčastněnou na řízení. V označení smluvních stran je u žalobce uvedeno IČ. Ve III. článku smlouvy předávající (osoba zúčastněná na řízení) uvedl, že má doklady o tom, že předmět předání je výstupem jeho podnikatelské aktivity z období před podpisem této smlouvy. Považuje jej proto za své duševní vlastnictví. Dále bylo dohodnuto, že pro ochranu práv k duševnímu vlastnictví předávajícího je komerční využití možné pouze na základě písemného souhlasu předávajícího. Dále se přebírající (žalobce) zavázal k tomu, že bez písemného souhlasu předávajícího nevyrobí, nenakoupí ani neuvede na trh produkty mj. pod označením „TS FLEX“, „TS STANDARD“ a „TS POROMALTA“ a dále že bez písemného souhlasu předávajícího nepoužije předané receptury nebo receptury jim podobné ani pro výrobu suchých maltových směsí shodného nebo podobného složení s jiným označením.

Z obsahu žalobou napadených rozhodnutí vyplynulo, že se správní orgány posouzením předmětné smlouvy pečlivě zabývaly, při jejím hodnocení nevybočily z mezí stanovené jim zákonem. Se závěry správních orgánů se soud zcela ztotožňuje. Předmětná smlouva je smlouvou inominátní ve smyslu ust. § 51 občanského zákoníku. Tato smlouva obsahuje všechny zákonem předepsané náležitosti pro právní úkon a neodporuje zákonu. Z obsahu smlouvy pak vyplývá, že se žalobce zavázal užívat označení mj. „TS FLEX“, „TS STANDARD“ a „TS POROMALTA“ a označené výrobky pouze se souhlasem osoby zúčastněné na řízení. Z výše uvedeného vyplývá, že žalobci vzniklo oprávnění užívat označení „TS FLEX“, „TS STANDARD“ a „TS POROMALTA“ na základě smlouvy. Jinými slovy žalobce není původním majitelem označení „TS FLEX“, „TS STANDARD“ a „TS POROMALTA“ a nenáleží mu tak výlučná práva k těmto označením.

Pokud žalobce zpochybňoval předmětnou smlouvu s poukazem na uvedení IČ žalobce ve smlouvě, soud považuje za rozumné a logické vysvětlení, které uvedla osoba zúčastněná v průběhu správního řízení, konkrétně ve vyjádření k rozkladům žalobce. Tedy, že v den, kdy byl žalobce zapsán do obchodního rejstříku, tj. 4.10.2006, se osoba zúčastněná na řízení dostavila na rejstříkový soud a vzdala se odvolání proti usnesení o zápisu žalobce do obchodního rejstříku. Následně byl vystaven první výpis z obchodního rejstříku. Pravdivost tohoto tvrzení je dle názoru soudu doloženo výpisem z obchodního rejstříku ze dne 4.10.2006, který osoba zúčastněná na řízení přiložila k vyjádření k podané žalobě. V uvedeném výpisu je IČ žalobce uvedeno. S výše uvedeným vysvětlením se ztotožnil rovněž žalovaný v napadeném rozhodnutí, týkající se označení „TS POROMALTA“. Proti tomuto vysvětlení žalobce v podané žalobě nevznesl žádné námitky. Uvedení IČ žalobce v předmětné smlouvě tak nemohlo vyvolat nevěrohodnost této smlouvy. Pochybnosti o smlouvě nemohou být dány rovněž skutečností, že předmětná smlouva je na obou stranách podepsána osobou zúčastněnou na řízení. Z obsahu smlouvy vyplynulo, že byla uzavřena mezi předávajícím (osobou zúčastněnou na řízení) a přebírajícím (žalobcem). Pokud jde o osobu přebírající, tj. žalobce, z výpisu z obchodního rejstříku vyplývá, že dne 4.10.2006 byla za žalobce oprávněna jednat výlučně osoba zúčastněná na řízení. Pouze tato osoba byla jednatelem žalobce s oprávněním jednat za žalobce ve všech věcech samostatně. Druhou stranou smlouvy byla osoba předávající, tj. osoba zúčastněná na řízení. Za tuto stranu byla oprávněna smlouvu podepsat pouze osoba zúčastněná na řízení. Tedy osoba zúčastněná na řízení byla oprávněna podepsat smlouvu jak za žalobce, tak za osobu zúčastněnou na řízení. Předmětná smlouva je tak na obou stranách podepsána oprávněnou osobou. Nevěrohodnost předmětné smlouvy nemůže dle názoru soudu vyvolat ani otisk ověřovacího razítka s ručními vpisky. Předně jak sám připouští žalobce v podané žalobě je tento otisk úředního razítka s ručními vpisky značně nečitelný. Soud se neztotožnil s tvrzením žalobce, podle kterého položka deníku činí 158/2001 a datum 2.12.2001. Dle názoru soudu položka deníku je 150/2008 a datum 2.12.2008, což je po datu uzavření předmětné smlouvy. Bez ohledu na výše uvedené soud poukazuje na to, že ověřovací doložka uvedená na předmětné smlouvě stvrzuje shodu kopie smlouvy s originálem. Údaje uvedené v ověřovací doložce však s vlastním obsahem smlouvy nikterak nesouvisí. Případné nesrovnalosti údajů v ověřovací doložce tak nejsou samy o sobě způsobilé vyvolat pochybnosti o obsahu smlouvy jako takové.

S ohledem na výše uvedené neshledal soud námitky žalobce oprávněnými.

Tvrzení žalobce, podle kterého v řízení nebylo prokázáno, že by s účinky pro teritorium České republiky svědčilo právo držitele nezapsaného označení i jinému subjektu a že osobě zúčastněné na řízení toto právo nevzniklo, a dále že užívání nezapsaného označení osobou zúčastněnou na řízení nepřesáhlo místní dosah a nemohlo splnit podmínku užívání v obchodním styku, neshledal soud relevantní. V řízení o návrhu na prohlášení ochranné známky za neplatnou je ve smyslu ust. § 34 odst. 1 zákona č. 441/2003 Sb. povinností

navrhovatele, chce-li být se svým návrhem úspěšný, aby prokázal splnění podmínek nezbytných pro prohlášení ochranné známky za neplatnou. Jestliže tedy žalobce podal v projednávaném případě návrh na prohlášení ochranné známky za neplatnou podle ust. § 32 odst. 3 zákona č. 441/2003 Sb. ve spojení s ust. § 7 odst. 1 písm. g) tohoto zákon, bylo výhradně na něm, aby doložil, splnění podmínek ust. § 7 odst. 1 písm. g) zákona č. 441/2003 Sb., tj. včetně podmínek, že je držitelem nezapsaného označení a že užívá nezapsané označení v rozsahu přesahujícím místní dosah. Neprokázal-li žalobce, že je původním držitelem nezapsaného označení, nelze tuto skutečnost přičítat k tíži osoby zúčastněné na řízení. Osoba zúčastněná na řízení, jako vlastník napadené ochranné známky, nebyla povinna prokazovat skutečnost, že byla držitelem nezapsaného označení nebo že její užívání nezapsaného označení přesáhlo místní dosah. Z uvedených důvodů neshledal soud námitky žalobce relevantní.

Neoprávněně je dle názoru soudu tvrzení žalobce, že osoba zúčastněná na řízení jednala vždy jménem žalobce. Je tomu tak proto, že z žalobou napadených rozhodnutí vyplývá, že osoba zúčastněná na řízení předložila v průběhu správního řízení doklady o tom, že užívala předmětné nezapsané označení ještě před vznikem žalobce a před uzavřením předmětné smlouvy. Dále z obsahu žalobou napadených rozhodnutí a spisového materiálu vyplývá, že osoba zúčastněná na řízení doložila doklady, ze kterých vyplývá, že vyvíjela maltové směsi a vybírala pro ně názvy. Výše uvedené závěry napadených rozhodnutí žalobce v podané žalobě nikterak nerozporoval. Jestliže tak z dokladů předložených osobou zúčastněnou na řízení vyplývá, že vyvíjela maltové směsi a podílela se na výběru názvů pro tyto směsi, a to ještě před vznikem žalobce, nelze mít za to, že osoba zúčastněná na řízení jednala vždy jménem žalobce.

Nelze přisvědčit námitce žalobce, pod které žalobce prokázal, že osoba zúčastněná na řízení zjevně podala přihlášku mala fide, přičemž neexistuje skutečnost, která by jednání osoby zúčastněné na řízení ospravedlnila. K uvedené námitce soud předně poukazuje na odůvodnění napadených rozhodnutí, ve kterých správní orgány sdělily žalobci, na základě jakých skutečností a důkazů dospěly k závěru, že návrh žalobce na prohlášení ochranné známky za neplatnou podle ust. § 7 odst. 1 písm. k) zákona č. 441/2003 Sb. je neopodstatněný. Bylo tomu tak proto, že mezi žalobcem a osobou zúčastněnou na řízení byla uzavřena smlouva, kterou obě smluvní strany potvrdily, že právo k názvu „TS FLEX“, „TS STANDARD“ a „TS POROMALTA“ náleží výlučně osobě zúčastněné na řízení. Odůvodněnost obsahu této smlouvy pak rovněž prokazovaly dokumenty předložené osobou zúčastněnou na řízení, které předcházely uzavření předmětné smlouvy a podle kterých osoba zúčastněná na řízení užívala předmětná nezapsaná označení před vznikem žalobce. Předmětná smlouva tedy dle správních orgánů ospravedlňovala osobu zúčastněnou na řízení k podání přihlášek předmětných ochranných známek. S uvedenými závěry správních orgánů se soud plně ztotožňuje. V jednání osoby zúčastněné na řízení nelze spatřovat nedobrou víru. Z uvedených důvodů soud námitce žalobce nepřisvědčil.

K odkazu žalobce na všechna jeho podání a důkazy, jež jsou součástí správního spisu, soud v souladu s ustálenou judikaturou Nejvyššího správního soudu (například rozsudek ze dne 30.11.2011, č.j.: 5 As 5/2011 – 68) podotýká, že za žalobní bod nelze považovat odkaz žalobce na podání a předložené důkazy ve správním řízení. Žalobce je vždy povinen žalobní body formulovat konkrétně v podané žalobě. Neučiní-li tak, nelze to přičítat k tíži správního soudu. Správní soud totiž není oprávněn za žalobce konkrétní důvody nezákonnosti správního rozhodnutí dovozovat.

S ohledem na výše uvedené dospěl soud k závěru, že napadená rozhodnutí byla vydána na základě správného skutkového zjištění a právního posouzení a jsou řádně odůvodněna.

Ze všech uvedených důvodů dospěl soud k závěru, že rozhodnutí žalovaného bylo vydáno v souladu se zákonem. Soud proto podle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. žalobu jako nedůvodnou zamítl. Za splnění podmínek zakotvených v ust. § 51 odst. 1 s.ř.s. soud o věci samé rozhodl bez nařízení jednání (žalobce a žalovaný nevyjádřili ve lhůtě do dvou týdnů od doručení výzvy soudu a ani později svůj nesouhlas s takovým projednáním věci).

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce nebyl ve věci úspěšný, žalovanému správnímu orgánu, který měl v řízení úspěch, však důvodně vynaložené náklady řízení nevznikly.

O nákladech osoby zúčastněné na řízení bylo rozhodnuto podle ust. § 60 odst. 5 věty první s.ř.s. Osobě zúčastněné na řízení nebyla uložena soudem žádná povinnost.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Praze dne 11. října 2013

JUDr. Ivanka Havlíková, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení: Matznerová, DiS.